Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B** **EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2003/6/EB**

2003 m. sausio 28 d.

dėl prekybos vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipuliavimo rinka (piktnaudžiavimo rinka)

(OL L 96, 2003 4 12, p. 16)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/26/EB 2008 m. kovo 11 d.	L 81	42	20.3.2008

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2003/6/EB

2003 m. sausio 28 d.

dėl prekybos vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipuliavimo rinka (piktnaudžiavimo rinka)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį ir ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

atsižvelgdami į Europos centrinio banko nuomonę ([3])

laikydamiesi Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ([4])

kadangi:

(1) Tikrai viena bendra finansinių paslaugų rinka yra labai svarbi ekonominiam Bendrijos augimui ir darbo vietų Bendrijoje kūrimui.

(2) Integruota ir efektyvi finansų rinka reikalauja rinkos vientisumo. Sklandus vertybinių popierių rinkos veikimas ir visuomenės pasitikėjimas rinka — tai ekonominio augimo bei gerovės prielaidos. Piktnaudžiavimas rinka kenkia finansų rinkų vientisumui ir visuomenės pasitikėjimui vertybiniais popieriais bei išvestinėmis priemonėmis.

(3) 1999 m. gegužės 11 d. Komisijos pranešime, pavadintame „Finansų rinkų struktūros įgyvendinimas: veiksmų planas“ nustatoma eilė veiksmų, reikalingų sukurti vieną bendrą finansinių paslaugų rinką. 2000 m. balandžio mėnesio Europos Vadovų Taryba Lisabonoje ragino įgyvendinti veiksmų planą iki 2005 metų. Minėtame plane pabrėžiamas poreikis parengti direktyvą, draudžiančią manipuliuoti rinka.

(4) Savo 2000 m. liepos 17 d. posėdyje Taryba įsteigė Europos vertybinių popierių rinkų reguliavimo ekspertų komitetą. Savo galutinėje ataskaitoje Ekspertų komitetas pasiūlė įvesti naują teisės aktų leidimo metodiką, kuri remtųsi keturiais lygmenimis, būtent pagrindinių principų, įgyvendinimo priemonių, bendradarbiavimo ir vykdymo užtikrinimo. Pirmame lygmenyje direktyva turėtų apsiriboti pačiais bendriausiais „pagrindiniais“ principais, tuo tarpu antrasis lygmuo turėtų apimti technines įgyvendinimo priemones, kurias su Ekspertų komiteto pagalba turi priimti Komisija.

(5) Rezoliucija, kurią 2001 m. kovo mėnesį priėmė Europos Vadovų Taryba Stokholme, patvirtino galutinę Ekspertų komiteto ataskaitą bei pasiūlytą keturių lygmenų požiūrį, kad Bendrijos vertybinių popierių teisės aktų leidimo reguliavimo procesas būtų veiksmingesnis ir skaidresnis.

(6) 2002 m. vasario 5 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl finansinių paslaugų teisės aktų įgyvendinimo taip pat patvirtino Ekspertų komiteto ataskaitą, remdamasis oficialiu pareiškimu, kurį tą pačią dieną Parlamente padarė Komisija, ir 2001 m.

([1]) OL C 240 E, 2001 8 28, p. 265.
([2]) OL C 80, 2002 4 3, p. 61.
([3]) OLC 24, 2002 1 26, p. 8.
([4]) 2001 m. kovo 14 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2002 liepos 19 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 228 E, 2002 9 25, p. 19) ir 2002 m. spalio 24 d. Europos Parlamento sprendimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje).

▼B

spalio 2 d. laišku, kurį Komisijos narys, atsakingas už vidaus rinką, nusiuntė Parlamento Ekonomikos ir pinigų reikalų komiteto pirmininkui dėl Europos Parlamento vaidmens šiame procese užtikrinimo.

(7) Remiantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ([1]), reikėtų patvirtinti priemones, reikalingas įgyvendinti šią direktyvą.

(8) Remiantis Stokholmo Europos Vadovų Taryba, 2 lygmens įgyvendinimo priemonės turėtų būti naudojamos daug dažniau, siekiant užtikrinti, kad techninės nuostatos būtų atnaujinamos, atsižvelgiant į rinkos ir priežiūros raidą, ir visų 2 lygmens etapų darbams turėtų būti nustatyti galutiniai terminai.

(9) Europos Parlamentui reikia suteikti trijų mėnesių laikotarpį nuo pirmojo įgyvendinimo priemonių projekto pateikimo, kad jis galėtų tas priemones išnagrinėti ir pateikti savo nuomonę. Vis dėlto skubiais bei deramai pagrįstais atvejais šis laikotarpis gali būti sutrumpintas. Jeigu per šį laikotarpį Europos Parlamentas priima rezoliuciją, tai Komisija turi iš naujo išnagrinėti priemonių projektą.

(10) Dėl naujų finansinių ir techninių įvykių raidos padidėja piktnaudžiavimo rinka paskatos, priemonės ir galimybės: panaudojant naujus produktus, naujas technologijas, besiplečiančią tarptautinę veiklą ir internetą.

(11) Dabartinė Bendrijos teisinė sistema, skirta rinkos vientisumui apsaugoti, yra netobula. Teisiniai reikalavimai skirtingose valstybėse skiriasi, todėl ekonomikos subjektai dažnai abejoja dėl sąvokų, apibrėžimų ir vykdymo užtikrinimo. Kai kuriose valstybėse narėse nėra teisės aktų, kurie nagrinėtų klausimus dėl manipuliavimo kaina bei klaidinančios informacijos skleidimo.

(12) Piktnaudžiavimą rinka sudaro prekyba vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipuliavimas rinka. Teisės aktų, draudžiančių prekybą vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, tikslas yra toks pat kaip ir teisės aktų, draudžiančių manipuliavimą rinka: užtikrinti Bendrijos finansų rinkų vientisumą ir sustiprinti investuotojų pasitikėjimą tomis rinkomis. Todėl patartina priimti bendras taisykles kovai ir su prekyba vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir su manipuliavimu rinka. Viena direktyva užtikrins visoje Bendrijoje tą pačią pareigų paskirstymo, vykdymo užtikrinimo ir bendradarbiavimo pagrindus.

(13) Dėl finansų rinkų bei Bendrijos teisės aktų pokyčių, įvykusių nuo tada, kai 1989 m. lapkričio 13 d. buvo priimta Tarybos Direktyva 89/592/EEB, derinanti taisykles dėl prekybos vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija ([2]), tą direktyvą dabar reikia pakeisti, siekiant užtikrinti jos suderinamumą su teisės aktais, draudžiančiais manipuliavimą rinka. Nauja direktyva taip pat reikalinga, siekiant išvengti spragų Bendrijos teisės aktuose, kuriomis galima būtų pasinaudoti neleistiniems veiksmams ir kurios sumažintų visuomenės pasitikėjimą ir todėl sutrikdytų sklandų rinkos veikimą.

(14) Ši direktyva atsižvelgia į valstybių narių po 2001 m. rugsėjo 11 d. įvykdytų teroristų atakų išreikštą susirūpinimą dėl kovos su teroristų veiklos finansavimu.

(15) Prekyba vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipuliavimas rinka trukdo rinkai būti visiškai ir deramai skaidriai, o rinkos skaidrumas yra būtina sąlyga visiems ekonomikos subjektams prekiauti integruotose finansų rinkose.

([1]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.
([2]) OL L 334, 1989 11 18, p. 30.

▼B

(16) Viešai neatskleista informacija — tai bet kuri tiksli informacija, kuri nebuvo viešai paskelbta ir kuri yra tiesiogiai arba netiesiogiai susijusi su vienu ar daugiau finansinių priemonių emitentų arba su viena ar daugiau finansinių priemonių. Informaciją, kuri gali turėti didelės įtakos reguliuojamos rinkos kainų raidai ir jų formavimui, galima laikyti informacija, kuri netiesiogiai susijusi su vienu ar daugiau finansinių priemonių emitentų ar su viena ar daugiau susijusių išvestinių finansinių priemonių.

(17) Dėl prekybos vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, reikėtų atsižvelgti į atvejus, kai viešai neatskleista informacija gaunama ne vykdant profesinę veiklą ar pareigas, bet vykdant nusikalstamą veiklą, kurios organizavimas ar vykdymas gali turėti didelį poveikį vienos ar daugiau finansinių priemonių kainai arba pačių kainų formavimui reguliuojamoje rinkoje.

(18) Pasinaudojimas viešai neatskleista informacija gali apimti tokius atvejus, kai asmuo, kuris žino ar turėtų žinoti, kad gauta informacija yra viešai neatskleista informacija, įsigyja arba parduoda finansines priemones. Šiuo atžvilgiu kompetentingos institucijos turėtų spręsti, ką žino ar turėtų žinoti normaliai atidus ir protingas asmuo tomis aplinkybėmis. Be to, tai, kad rinkos formuotojai, institucijos, įgaliotos veikti kaip sutarties šalys, arba asmenys, įgalioti vykdyti pavedimus trečiųjų asmenų vardu, kurie žino viešai neatskleistą informaciją ir kurie pirmaisiais dviem atvejais vykdo teisėtą veiklą, susijusią su finansinių priemonių pirkimu ar pardavimu, o paskutiniuoju atveju pagal savo pareigas vykdo pavedimą, savaime nelaikoma prekyba vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija.

(19) Valstybės narės turėtų išspręsti „kliento aplenkimo“ problemą, įskaitant „kliento aplenkimą“ biržos prekių išvestinių priemonių srityje, jeigu pagal šios direktyvos apibrėžimus tai laikoma piktnaudžiavimu rinka.

(20) Asmuo, sudaręs sandorius ar pateikęs pavedimus prekiauti, kurie yra manipuliavimo rinka dalis, gali sugebėti įrodyti, kad jo motyvai sudaryti tokius sandorius ar pateikti pavedimus prekiauti buvo teisėti ir kad tie sandoriai ir pavedimai prekiauti neprieštaravo atitinkamoje reguliuojamoje rinkoje priimtai praktikai. Vis dėlto galima taikyti sankciją, jeigu kompetentinga institucija nustatė, kad buvo kita neteisėta priežastis tiems sandoriams sudaryti arba pavedimams pateikti.

(21) Kompetentinga institucija gali išleisti rekomendacijas dėl dalykų, kuriems taikoma ši direktyva, t. y. dėl viešai neatskleistos informacijos, susijusios su biržos prekių išvestinėmis priemonėmis, apibrėžimo arba dėl priimtos rinkos praktikos apibrėžimo panaudojimo apibrėžiant manipuliavimą rinka. Šios rekomendacijos turėtų atitikti direktyvos nuostatas ir įgyvendinimo priemones, patvirtintas pagal komitologijos tvarką.

(22) Valstybės narės turi sugebėti pasirinkti labiausiai tinkamą būdą reguliuoti asmenis, pateikiančius arba platinančius finansinių priemonių arba finansinių priemonių emitentų tyrimų duomenis, arba asmenis, pateikiančius arba platinančius kitokią informaciją, rekomenduojančią ar siūlančią investavimo strategiją, įskaitant tinkamus savireguliavimo būdus, apie kurią reikia pranešti Komisijai.

(23) Viešai neatskleista informacija emitentų interneto puslapiuose turi būti skelbiama pagal asmens duomenų perdavimo trečiosioms šalims taisykles, kaip nustatyta 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ([1]).

([1]) OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

▼B

(24) Greitas ir teisingas informacijos visuomenei atskleidimas stiprina rinkos vientisumą, tuo tarpu pasirinktinai emitentų atskleidžiama informacija gali sąlygoti investuotojų pasitikėjimo finansų rinkų vientisumu praradimą. Ekonomikos subjektai profesionalai turėtų prisidėti prie rinkos vientisumo įvairiomis priemonėmis. Tokios priemonės gali apimti, pavyzdžiui, „pilkųjų sąrašų“ sudarymą, „prekybos vitrinoje“ taikymą jautrioms personalo kategorijoms, vidaus elgesio kodeksų taikymą bei „kinų sienų“ nustatymą. Tokios prevencinės priemones gali padėti kovojant su piktnaudžiavimu rinka tik tuo atveju, kai jos ryžtingai užtikrinamas jų vykdymas ir kai jas pareigingai kontroliuoja. Tinkama vykdymo užtikrinimo kontrolė — tai, pavyzdžiui, atsakingų už vykdymą pareigūnų paskyrimas atitinkamose institucijose ir reguliarūs patikrinimai, atliekami nepriklausomų auditorių.

(25) Šiuolaikiniai ryšio metodai leidžia finansų rinkų profesionalams ir privatiems investuotojams ne tik turėti vienodas galimybes gauti finansinę informaciją, bet ir padidina neteisingos ar klaidinančios informacijos skleidimo riziką.

(26) Didesnis sandorių, kuriuos emitentų įmonėje vykdo vadovaujančias pareigas einantys asmenys ir, jei tinka, asmenys, glaudžiai susiję su jais, skaidrumas — tai prevencinė priemonė kovoje su piktnaudžiavimu rinka. Tokių sandorių paskelbimas bent jau atskirai nuo kitų taip pat gali būti labai vertingas informacijos šaltinis investuotojams.

(27) Rinkos operatoriai turi padėti užkirsti kelią piktnaudžiavimui rinka ir priimti struktūrines nuostatas, skirtas neleisti ir išaiškinti manipuliavimo rinka atvejus. Tokios nuostatos gali apimti reikalavimus dėl sudaromų sandorių skaidrumo, kainų reguliavimo sutarčių visapusiško atskleidimo, teisingos pavedimų sugretinimo sistemos, veiksmingos netipinių pavedimų nustatymo sistemos įvedimo, pakankamai patikimų finansinių instrumentų orientacinių kainų nustatymo sistemų ir taisyklių dėl sandorių sustabdymo aiškumo.

(28) Šią direktyvą valstybės narės aiškina ir įgyvendina nepažeisdamos veiksmingo reguliavimo reikalavimų, kad būtu apsaugoti perleidžiamų vertybinių popierių savininkų, turinčių balsavimo teises bendrovėje (arba galinčių turėti tokias teises dėl to, kad buvo pasinaudota teisėmis, arba dėl konversijos), interesai, kai bendrovei pateikiamas oficialus pasiūlymas perimti jos akcijų paketą arba siūlomas kitoks kontrolės pakeitimas. Visų pirma ši direktyva jokiu būdu netrukdo valstybei narei įvesti ar naudotis tokiomis priemonėmis, kurios jai tinka šiems tikslams pasiekti.

(29) Galimybė susipažinti su kitos bendrovės viešai neatskleista informacija ir pasinaudojimas ja, teikiant pasiūlymą perimti jos akcijų paketą, siekiant kontroliuoti tą bendrovę arba siūlant susijungti su ja, nelaikoma prekyba vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija.

(30) Prieš įsigydamas ar parduodamas finansines priemones asmuo, kuris atlieka vieną ar kitą iš šių operacijų, būtinai pirmiausiai priima sprendimą įsigyti ar parduoti, toks įsigijimas ar pardavimas savaime nereiškia, kad vyksta prekyba, pasinaudojant viešai neatskleista informacija.

(31) Tyrimai ir vertinimai, padaryti remiantis viešai prieinamais duomenimis, negali būti laikomi viešai neatskleista informacija, ir sandoris, įvykdytas, remiantis tokiu tyrimu ar apskaičiavimu, pagal šią direktyvą nelaikomas prekyba pasinaudojant viešai neatskleista informacija.

(32) Valstybėms narėms ir Europos centrinių bankų sistemai, nacionaliniams centriniams bankams arba bet kuriai kitai oficialiai paskirtai institucijai ar bet kuriam asmeniui, veikiančiam jų

▼B

vardu, neturi būti taikomi apribojimai vykdant pinigų, valiutos keitimo kurso ar valstybės skolos valdymo politiką.

(33) Finansinių priemonių stabilizacija arba prekyba nuosavomis akcijomis pagal išpirkimo programas tam tikromis aplinkybėmis gali būti teisėta dėl ekonominių priežasčių ir todėl savaime nelaikomi piktnaudžiavimu rinka. Turėtų būti parengti bendri standartai, teikiantys praktinius nurodymus.

(34) Didėjanti finansų rinkų apimtis, spartūs naujų produktų ir įvykių raidos pokyčiai ir apimties pasikeitimas reikalauja plačiai taikyti šią direktyvą finansinėms priemonėms ir naudojamiems metodams, siekiant užtikrinti Bendrijos finansų rinkų vientisumą.

(35) Siekiant nustatyti vienodas veikimo sąlygas Bendrijos finansinėse rinkose reikia plačiu geografiniu mastu taikyti šios direktyvos nuostatas. Kalbant apie išvestines priemones, neįtrauktas į prekybos sąrašus, bet patenkančias į šios direktyvos taikymo sritį, kiekviena valstybė narė turi turėti įgaliojimus taikyti sankcijas operacijoms, vykdomoms jos teritorijoje arba užsienyje, su pagrindinėmis finansinėmis priemonėmis, įtrauktomis į prekybos sąrašus reguliuojamoje rinkoje, esančioje ar veikiančioje jos teritorijoje, arba dėl kurių buvo paduota paraiška įtraukti jas į prekybos sąrašus tokiose reguliuojamose rinkose. Kiekviena valstybė narė turi taip pat turėti įgaliojimus taikyti sankcijas operacijoms, vykdomoms jos teritorijoje su pagrindinėmis finansinėmis priemonėmis, įtrauktomis į prekybos sąrašus reguliuojamoje rinkoje valstybėje narėje arba dėl kurių buvo paduota paraiška įtraukti jas į prekybos sąrašus tokioje reguliuojamoje rinkoje.

(36) Kompetentingų institucijų, turinčių skirtingą atsakomybę, įvairovė valstybėse narėse gali sukelti sumaištį tarp ekonomikos subjektų. Reikėtų paskirti vieną kompetentingą instituciją kiekvienoje valstybėje narėje, kuri prisiimtų bent jau galutinę atsakomybę dėl priežiūros, kaip laikomasi remiantis šia direktyva priimtų nuostatų bei tarptautinio bendradarbiavimo nuostatų. Tokia institucija turi būti administracinė, kas užtikrintų jos nepriklausomybę nuo ekonomikos subjektų ir padėtų išvengti interesų prieštaravimo. Pagal nacionalinę teisę, valstybės narės turi užtikrinti tinkamą kompetentingos institucijos finansavimą. Minėta institucija turėtų turėti atitinkamas struktūras konsultuotis dėl galimų nacionalinių įstatymų pakeitimų, tokias kaip konsultacinis komitetas, sudarytas iš emitentų, finansinių paslaugų teikėjų ir vartotojų atstovų, kad būtų visiškai aiškios jų pažiūros ir rūpesčiai.

(37) Tam tikros bendros minimalios veiksmingos priemonės ir įgaliojimai, kuriuos taiko kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos, užtikrins priežiūros veiksmingumą. Rinkos subjektai bei visi ekonomikos subjektai savo lygmenyje taip pat turėtų prisidėti prie rinkos vientisumo. Šiuo atžvilgiu vienos kompetentingos institucijos paskyrimas kovai su piktnaudžiavimu rinka nepanaikina bendradarbiavimo ryšių tarp tos institucijos ir rinkos subjektų bei neuždraudžia kompetentingai institucijai perleisti savo įgaliojimus rinkos subjektams, siekiant užtikrinti veiksmingą šia direktyva priimtų nuostatų laikymosi priežiūrą.

(38) Siekiant užtikrinti, kad Bendrijos sistema kovojant su piktnaudžiavimu rinka būtų pakankama, reikia nedelsiant nustatyti bet kokį šioje direktyvoje nustatytų draudimų ar reikalavimų pažeidimą ir taikyti sankcijas. Tuo tikslu sankcijos turėtų būti pakankamai atgrasančios ir proporcingos pažeidimo sunkumui ir gautam pelnui bei turėtų būti nuosekliai taikomos.

(39) Nustatydamos administracines priemones ir sankcijas, valstybės narės turi stengtis užtikrinti vienodas taisykles visose valstybėse narėse.

(40) Plečiantis tarptautinei veiklai, reikia geresnio bendradarbiavimo ir tam tikrų išsamių informacijos apsikeitimo tarp nacionalinių

▼B

kompetentingų institucijų nuostatų. Priežiūros ir tyrimo įgaliojimų organizavimas kiekvienoje valstybėje narėje neturėtų trukdyti bendradarbiavimui tarp kompetentingų nacionalinių institucijų.

(41) Valstybės narės negali visiškai pasiekti siūlomų veiksmų tikslo, visų pirma apsaugoti rinka nuo piktnaudžiavimo prekyba, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipuliavimo rinka, o dėl priemonių masto ir poveikio tą tikslą galima geriau pasiekti Bendrijos lygiu, tai Bendrija gali patvirtinti priemones, laikydamasi subsidiarumo principo, kaip nustatyta Sutarties 5 straipsnyje. Remiantis proporcingumo principu, kaip nustatyta tame straipsnyje, ši direktyva neviršija būtinų veiksmų tam tikslui pasiekti.

(42) Kartais gali būti reikalingi šioje direktyvoje nustatytų taisyklių techniniai nurodymai ir įgyvendinimo priemonės, kad būtų atsižvelgiama į naują finansų rinkų raidą. Atitinkamai Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai patvirtinti įgyvendinimo priemones, jeigu jos nekeičia esminių šios direktyvos nuostatų, ir pasikonsultavusi su Europos vertybinių popierių komitetu, įsteigtu Komisijos sprendimu 2001/528/EB ([1]), Komisija veikia, remdamasi šioje direktyvoje nustatytais principais.

(43) Vykdydama savo įgyvendinimo įgaliojimus pagal šią direktyvą, Komisija turi atsižvelgti į toliau pateikiamus principus:

— būtina užtikrinti investuotojų pasitikėjimą finansų rinkomis, skatinant aukštus finansų rinkų skaidrumo standartus,

— būtina pateikti investuotojams platų konkurencinių investicijų pasirinkimą ir informacijos atskleidimo lygį bei apsaugą, pritaikytą jų sąlygoms,

— būtina užtikrinti, kad nepriklausomos reguliavimo institucijos nuosekliai užtikrintų taisyklių vykdymą, visų pirma taisyklių, skirtų kovai su ekonominiais nusikaltimais,

— būtinas aukšto lygio skaidrumas ir konsultavimasis su visais rinkos dalyviais bei Europos Parlamentu ir Taryba,

— būtina skatinti naujoves finansų rinkose, kad šios būtų dinamiškos ir veiksmingos,

— būtina užtikrinti rinkos vientisumą glaudžiai ir aktyviai kontroliuojant finansines naujoves,

— svarbu sumažinti kapitalo kainą ir padidinti galimybę gauti kapitalo,

— ilgalaikiu pagrindu subalansuoti įgyvendinimo priemonių sąnaudas ir naudą rinkos dalyviams (įskaitant smulkų ir vidutinį verslą bei smulkius investuotojus),

— būtina skatinti tarptautinį ES finansų rinkų konkurencingumą, nepakenkiant labai reikalingam tarptautinio bendradarbiavimo plėtimuisi,

— būtina užtikrinti vienodas veikimo galimybes visiems rinkos dalyviams, kiekvieną kartą, jei tik reikia, nustatant ES mastu taisykles,

— būtina atsižvelgti į nacionalinių rinkų skirtumus, jei šie pernelyg nepažeidžia vienos bendros rinkos darnos,

— būtina užtikrinti suderinamumą su kitais Bendrijos teisės aktais šioje srityje, kadangi nesubalansuota informacija ir skaidrumo trūkumas gali kelti pavojų rinkos operacijoms ir be to dar pakenkti vartotojams ir smulkiems investuotojams.

([1]) OL L 191, 2001 7 13, p. 45.

▼B

(44) Šia direktyva gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje ir ypač jos 11 straipsnyje bei Europos žmogaus teisių konvencijos 10 straipsnyje. Šiuo atžvilgiu ši direktyva jokiais būdais netrukdo valstybėms narėms taikyti savo konstitucinių nuostatų dėl spaudos laisvės ir laisvės reikšti savo mintis bei įsitikinimus kitose žiniasklaidos priemonėse,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Šioje direktyvoje:

1. „Viešai neatskleista informacija“ — tai viešai nepaskelbta tiksli informacija, tiesiogiai ar netiesiogiai susijusi su vienu ar daugiau finansinių priemonių emitentų arba su viena ar daugiau finansinių priemonių, kurios viešas paskelbimas gali turėti didelės įtakos tų finansinių priemonių kainai arba susijusių išvestinių finansinių priemonių kainai.

   Biržos prekių išvestinių priemonių atžvilgiu „viešai neatskleista informacija“ — tai viešai nepaskelbta tiksli informacija, tiesiogiai ar netiesiogiai susijusi su viena ar daugiau tokių išvestinių priemonių, už kurią rinkų, kuriose tokiomis išvestinėmis priemonėmis yra prekiaujama, vartotojai tikisi gauti pagal priimtą tose rinkose praktiką.

   Asmenims, kurie įpareigoti vykdyti pavedimus dėl finansinių priemonių, „viešai neatskleista informacija“ — tai taip pat kliento suteikta informacija, susijusi su dar neįvykdytais kliento pavedimais, kuri yra tiksli, tiesiogiai ar netiesiogiai susijusi su vienu ar daugiau finansinių priemonių emitentų arba vienu ar daugiau finansinių priemonių ir kurios paskelbimas gali reikšmingai paveikti tų finansinių priemonių kainas arba susijusių išvestinių finansinių priemonių kainą.

2. „Manipuliavimas rinka“ — tai:

   a) sandoriai ar pavedimai prekiauti:

      — kurie suteikia arba gali suteikti neteisingų ar klaidinančių faktų apie finansinių priemonių pasiūlą, paklausą ar kainą arba

      — kurie asmens ar bendradarbiaujančių tarpusavyje asmenų pagalba užtikrina vienos ar kelių finansinių priemonių nebūdingą ar dirbtinę kainą,

      išskyrus, jeigu asmuo, kuris sudarė sandorius arba pateikė pavedimus prekiauti, įrodo, kad jo motyvai taip daryti yra teisėti ir kad šie sandoriai ar pavedimai prekiauti neprieštarauja priimtai rinkos praktikai toje reguliuojamoje rinkoje;

   b) sandoriai arba pavedimai prekiauti, kurie panaudoja netikras priemones ar kitokios formos apgaulę ar gudrybę;

   c) informacijos platinimas per visuomenės informavimo priemones, įskaitant internetą, arba kitomis priemonėmis, kuris suteikia ar gali suteikti neteisingų ar klaidinančių faktų apie finansines priemones, įskaitant paskalų ir neteisingų ar klaidinančių naujienų paskleidimą, jeigu asmuo, kuris platino tą informaciją, žinojo ar turėjo žinoti, kad ta informacija yra neteisinga ar klaidinanti. Žurnalistų atžvilgiu, kai jie veikia kaip profesionalai, reikia įvertinti tokį informacijos platinimą, nepažeidžiant 11 straipsnio, atsižvelgiant į taisykles, kuriomis jie savo profesijoje vadovaujasi, išskyrus atvejus, jeigu šie asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai gauna naudos ar pelno iš minėtos informacijos platinimo.

      Visų pirma pagal pagrindinį apibrėžimą, pateiktą šios dalies a, b ir c punktuose, nustatomi šie pavyzdžiai:

▼B

— asmens ar bendradarbiaujančių asmenų elgesys, siekiant užsitikrinti dominuojančią padėtį finansinių priemonių pasiūlos ar paklausos atžvilgiu, kuria tiesiogiai ar netiesiogiai nustatomos pirkimo ar pardavimo kainos arba sukuriamos kitos nesąžiningos prekybos sąlygos,

— finansinių priemonių pirkimas ar pardavimas biržos prekybos sesijos pabaigoje, kuriuo klaidinami investuotojai, kurie savo veiksmus grindžia uždarymo kursu,

— atsitiktinės ar reguliarios galimybės pasinaudoti tradicine ar elektronine žiniasklaida, pareiškiant nuomonę apie finansinę priemonę (arba netiesiogiai apie jos emitentą), prieš tai įgijus tam tikrą padėtį tos finansinės priemonės atžvilgiu ir pasipelnius dėl nuomonių, išsakytų dėl tos priemonės kainos, tuo pačiu metu viešai neatskleidus to interesų prieštaravimo tinkamu ir veiksmingu būdu.

Manipuliavimo rinka apibrėžimai keičiami užtikrinant, kad į šią sąvoką būtų galima įtraukti naujus veiklos modelius.

3. „Finansinė priemonė“ — tai:

— perleidžiami vertybiniai popieriai, kaip apibrėžta 1993 m. gegužės 10 d. Tarybos Direktyvoje 93/22/EEB dėl investicinių paslaugų vertybinių popierių srityje ([1]),

— kolektyvinio investavimo subjektų vienetai,

— pinigų rinkos priemonės,

— finansinių būsimųjų sandorių sutartys, įskaitant lygiavertes priemones, už kurias atsiskaitoma pinigais,

— išankstinės palūkanų normos sutartys,

— palūkanų normos, valiutos ir nuosavybės vertybinių popierių apsikeitimo sandoriai,

— pasirinkimo sandoriai, skirti įsigyti ar parduoti bet kurią priemonę, priskiriamą šioms kategorijoms, įskaitant lygiavertes priemones, už kurias atsiskaitoma pinigais. Ši kategorija apima visų pirma valiutų ir palūkanų normų pasirinkimo sandorius,

— biržos prekių išvestinės priemonės,

— bet kokios kitos priemonės, įtrauktos į prekybos sąrašą reguliuojamoje valstybės narės rinkoje arba dėl kurių yra paduota paraiška įtraukti jas į prekybos sąrašus tokiose rinkose.

4. „Reguliuojama rinka“ — tai rinka, kaip apibūdinta 93/22/EEB Direktyvos 1 straipsnio 13 dalyje.

▼M1

5. „Priimta rinkos praktika“ — tai veiksmai, kurių pagrįstai tikimasi vienoje ar daugiau finansų rinkų ir kuriuos pripažįsta kompetentingos institucijos, atsižvelgdamos į Komisijos gaires, priimtas pagal 17 straipsnio 2a dalyje nustatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

6. „Asmuo“ — tai fizinis arba juridinis asmuo.

7. „Kompetentinga institucija“ — tai kompetentinga institucija, paskirta vadovaujantis 11 straipsniu.

Siekiant atsižvelgti į įvykius finansų rinkose ir užtikrinti vienodą šios direktyvos taikymą Bendrijoje, Komisija, ►M1 ———— ◄ priima šio straipsnio 1, 2 ir 3 punktų įgyvendinimo priemones. ►M1 Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direk-

([1]) OL L 141, 1993 6 11, p. 27. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/64/EB (OL L 290, 2000 11 17, p. 27).

▼B

tyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 17 straipsnio 2a dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu. ◄

2 straipsnis

1. Valstybės narės draudžia bet kuriam antroje pastraipoje nurodytam asmeniui, kuris žino viešai neatskleistą informaciją, panaudoti tą informaciją savo sąskaita ar trečiosios šalies sąskaita, tiesiogiai ar netiesiogiai įsigyjant ar parduodant finansines priemones, kurias ta informacija liečia.

Pirmoji pastraipa taikoma bet kuriam asmeniui, kuris žino tą informaciją:

a) dėl savo narystės emitento administracijos, valdymo ar stebėtojų organuose arba

b) dėl to, kad jis valdo dalį emitento kapitalo, arba

c) dėl to, kad gali naudotis tokia informacija, atlikdamas savo tarnybines ar profesines arba kitas pareigas, arba

d) dėl savo nusikalstamos veiklos.

2. Jeigu straipsnio 1 dalyje nurodytas asmuo yra juridinis asmuo, toje straipsnio dalyje numatytas draudimas taikomas ir fiziniams asmenims, kurie dalyvauja priimant sprendimą vykdyti sandorį to juridinio asmens sąskaita.

3. Šis straipsnis netaikomas sandoriams, atliekamiems vykdant įsipareigojimą įsigyti ar parduoti finansinių priemonių, kurių terminas suėjo, jeigu tas įsipareigojimas numatytas sutartyje, sudarytoje prieš tai, kai nurodytas asmuo sužino viešai neatskleistą informaciją.

3 straipsnis

Kiekvienam asmeniui, kuriam taikomas 2 straipsnyje nustatytas draudimas, valstybės narės draudžia:

a) atskleisti viešai neatskleistą informaciją trečiajai šaliai, išskyrus tuos atvejus, kai tokią informaciją asmuo atskleidžia, atlikdamas savo įprastines tarnybines ar profesines arba kitas pareigas;

b) pasinaudojant viešai neatskleista informacija, rekomenduoti trečiajai šaliai arba ją skatinti įsigyti ar parduoti finansines priemones, su kuriomis susijusi ta informacija.

4 straipsnis

Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad 2 ir 3 straipsniai būtų taikomi bet kuriam asmeniui, išskyrus nurodytus tuose straipsniuose, kuris žino viešai neatskleistą informaciją, kai tas asmuo žino ar turėtų žinoti, kad tai yra viešai neatskleista informacija.

5 straipsnis

Valstybės narės draudžia bet kuriam asmeniui užsiimti manipuliavimu rinka.

6 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad finansinių priemonių emitentai kuo skubiau informuotų visuomenę apie tuos emitentus tiesiogiai liečiančią viešai neatskleistą informaciją.

Nepažeidžiant jokių priemonių, kurių buvo imtasi, laikantis pirmos pastraipos nuostatų, valstybės narės užtikrina, kad emitentai atitinkamam

▼B

laikotarpiui patalpintų savo interneto svetainėse visą viešai neatskleistą informaciją, kurią jie privalo paskelbti viešai.

2. Nenorėdamas pažeisti savo teisėtų interesų, emitentas savo atsakomybe gali uždelsti viešai neatskleistos informacijos atskleidimą, kaip paminėta straipsnio 1 dalyje, jeigu toks informacijos nepaskelbimas negali suklaidinti visuomenės ir jeigu emitentas gali užtikrinti tos informacijos konfidencialumą. Valstybės narės gali reikalauti, kad emitentas nedelsdamas praneštų kompetentingai institucijai apie savo sprendimą uždelsti viešai neatskleistos informacijos atskleidimą.

3. Valstybės narės reikalauja, kad, kai emitentas ar asmuo, veikiantis jo vardu ar jo sąskaita, atskleidžia viešai neatskleistą informaciją bet kuriai trečiajai šaliai, atlikdamas savo įprastines tarnybines ar profesines arba kitas pareigas, kaip nurodyta 3 straipsnio a punkte, jis turi iš anksto numatyto informacijos atskleidimo atveju tuo pačiu metu visapusiškai ir tinkamai atskleisti tą informaciją visuomenei, o nenumatyto informacijos atskleidimo atveju jis turi tai padaryti nedelsiant.

Pirmos pastraipos nuostatos netaikomos, jeigu asmuo, gaunantis informacija, turi laikytis konfidencialumo pareigos, nepriklausomai nuo to, ar tokia pareiga grindžiama įstatymais, teisės aktais, įstatais ar sutartimi.

Valstybės narės reikalauja, kad emitentai arba asmenys, veikiantys jų vardu ar sąskaita, sudarytų sąrašą asmenų, dirbančių jiems pagal darbo sutartį ar kitu pagrindu, kurie gali naudotis viešai neatskleista informacija. Emitentai ir asmenys, veikiantys jų vardu ar sąskaita, reguliariai atnaujina šį sąrašą ir perduoda jį kompetentingai institucijai, jei pastaroji to paprašo.

4. Asmenys, einantys vadovaujančias pareigas finansinių priemonių emitento įmonėje ir, jei tinka, asmenys, glaudžiai susiję su jais, bent jau praneša kompetentingai institucijai apie sandorius su minėto emitento akcijomis arba su jomis susijusiomis išvestinėmis priemonėmis, ar finansinėmis priemonėmis, sudarytus jų nuosava sąskaita. Valstybės narės užtikrina, kad visuomenė galėtų kiek įmanoma skubiau naudotis informacija, susijusia su tokiais sandoriais bent jau individualiu pagrindu.

5. Valstybės narės užtikrina, kad būtų įvestas tinkamas reguliavimas, kuris užtikrintų, kad asmenys, kurie atlieka ar platina tyrimus, susijusius su finansinėmis priemonėmis ar finansinių priemonių emitentais, ir asmenys, kurie pateikia ar platina kitą informaciją, rekomenduojančią ar siūlančią investavimo strategiją, skirtą informacijos platinimo kanalams ar visuomenei, deramai pasirūpintų, kad būtų užtikrinta, jog tokia informacija būtų teisingai pateikta, ir atskleistų savo interesus arba nurodytų interesų prieštaravimus, susijusius su finansinėmis priemonėmis, apie kurias ta informacija pateikiama. Komisijai reikia išsamiai informuoti apie tokį reguliavimą.

6. Valstybės narės užtikrina, kad rinkos operatoriai priimtų struktūrines nuostatas, skirtas užkirsti kelią rinkos manipuliavimo veiksmams arba juos atskleisti.

7. Siekdama užtikrinti, kad būtų laikomasi 1 – 5 dalių, kompetentinga institucija gali imtis visų reikiamų priemonių, užtikrinančių teisingą visuomenės informavimą.

8. Valstybės institucijos, platinančios statistinius duomenis, kurie gali turėti reikšmingą poveikį finansų rinkoms, platina juos teisingai ir skaidriai.

9. Valstybės narės reikalauja, kad bet kuris asmuo, profesionaliai organizuojantis sandorius su finansinėmis priemonėmis, kuris pagrįstai įtaria, kad sandoris gali būti laikomas prekyba vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, arba manipuliavimu rinka, nedelsiant praneštų apie tai kompetentingai institucijai.

▼B

10. Siekiant, kad būtų atsižvelgta į technikos raidą finansų rinkose ir kad būtų užtikrintas vieningas šios direktyvos taikymas, Komisija, ►M1 ———————— ◄ priima įgyvendinimo priemones dėl:

— techninių sąlygų, leidžiančių tinkamai viešai atskleisti viešai neatskleistą informaciją, kaip nurodyta 1 ir 3 dalyse,

— techninių sąlygų, leidžiančių uždelsti viešai neatskleistos informacijos atskleidimą, kaip nurodyta 2 dalyje,

— techninių sąlygų, skirtų pritarti bendram požiūriui dėl 2 dalies antro sakinio įgyvendinimo,

— sąlygų, kurioms esant emitentai arba subjektai, veikiantys jų vardu, turi sudaryti sąrašą asmenų, kurie jiems dirba ir gali naudotis viešai neatskleista informacija, kaip nurodyta 3 dalyje, kartu su sąlygomis, kada tokie sąrašai turi būti atnaujinami,

— kategorijų asmenų, kurių pareiga yra atskleisti informaciją, kaip nurodyta straipsnio 4 dalyje, bei sandorio ypatybių, įskaitant jo apimtį, dėl kurio atsiranda ta pareiga, ir techninių susitarimų dėl informacijos atskleidimo kompetentingai institucijai,

— techninių susitarimų įvairių kategorijų asmenims, nurodytiems 5 dalyje, dėl teisingai pateiktos tyrimo ir kitos informacijos, rekomenduojančios investavimo strategiją, ir dėl konkrečių interesų ar interesų prieštaravimo atskleidimo, kaip nurodyta 5 dalyje. Tokiuose susitarimuose turi būti atsižvelgta į taisykles, įskaitant savireguliavimo, reglamentuojančias žurnalisto profesiją,

— techninių susitarimų, reglamentuojančių 9 dalyje nurodytų asmenų pranešimų teikimą kompetentingai institucijai.

▼M1

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 17 straipsnio 2a dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

7 straipsnis

Ši direktyva netaikoma sandoriams, kuriais siekiama pinigų, valiutos keitimo kurso ar valstybės skolos valdymo politikos, kurią vykdo valstybė narė, Europos centrinių bankų sistema, nacionalinis centrinis bankas ar bet kuri kita oficialiai paskirta įstaiga arba bet kuris asmuo, veikiantis jų vardu, tikslų. Valstybės narės gali išplėsti šios išimties, susijusios su valstybės skolos valdymu, taikymą savo federacinėms valstijoms ar panašioms vietos valdžios institucijoms.

8 straipsnis

Šioje direktyvoje numatyti draudimai netaikomi prekybai nuosavomis akcijomis pagal „išperkamojo pirkimo“ programas arba finansinės priemonės stabilizavimui, jeigu tokia prekyba vykdoma remiantis įgyvendinimo priemonėmis ►M1 ———————— ◄. ►M1 Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 17 straipsnio 2a dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu. ◄

9 straipsnis

Ši direktyva taikoma bet kuriai finansinei priemonei, įtrauktai į prekybos sąrašus reguliuojamoje rinkoje ne mažiau kaip vienoje valstybėje narėje arba dėl kurios yra paduota paraiška įtraukti ją į prekybos sąrašus tokioje rinkoje, neatsižvelgiant į tai, ar pats sandoris faktiškai įvyksta toje rinkoje, ar ne.

▼B

2, 3 ir 4 straipsniai taip taikomi bet kuriai finansinei priemonei, neįtrauktai į prekybos sąrašus reguliuojamoje valstybės narės rinkoje, kurios vertė priklauso nuo finansinės priemonės, kaip nurodyta 1 dalyje.

6 straipsnio 1 – 3 dalys netaikomos emitentams, kurie neprašė įtraukti ar nepatvirtino savo finansinių priemonių įtraukimo į prekybos sąrašus reguliuojamoje valstybės narės rinkoje.

10 straipsnis

Kiekviena valstybė narė taiko draudimus ir reikalavimus, numatytus šioje direktyvoje:

a) veiksmams, vykdomiems jos teritorijoje ar užsienyje, kurie susiję su finansinėmis priemonėmis, kurios yra įtrauktos į prekybos sąrašus reguliuojamoje rinkoje, esančioje ar veikiančioje jos teritorijoje, arba dėl kurių paduotas prašymas jas įtraukti į prekybos sąrašus tokioje rinkoje;

b) veiksmams, vykdomiems jos teritorijoje, kurie susiję su finansinėmis priemonėmis, kurios yra įtrauktos į valstybės narės prekybos sąrašus reguliuojamoje rinkoje arba dėl kurių paduotas prašymas jas įtraukti į prekybos sąrašus tokioje rinkoje.

11 straipsnis

Nepažeisdama teisminių institucijų kompetencijos, kiekviena valstybė narė paskiria vieną administracinę instituciją, kuri būtų kompetentinga užtikrinant, kad taikomos pagal šią direktyvą priimtos nuostatos.

Valstybės narės nustato veiksmingą konsultavimosi su rinkos dalyviais dėl galimų nacionalinių teisės aktų pakeitimų tvarką ir procedūras. Ta tvarka gali apimti konsultacinių komitetų steigimą kiekvienoje kompetentingoje institucijoje, kurių sudėtis turėtų kiek įmanoma atspindėti rinkos dalyvių įvairovę, nesvarbu, ar tai būtų emitentai, finansinių paslaugų teikėjai ar vartotojai.

12 straipsnis

1. Kompetentingai institucijai suteikiami visi priežiūros ir tyrimo įgaliojimai, kurie yra reikalingi jos funkcijoms vykdyti. Ji naudojasi tokiais įgaliojimais:

a) tiesiogiai arba

b) bendradarbiaudama su kitomis institucijomis ar su rinkos subjektais; arba

c) pagal savo pareigas perduodama įgaliojimus tokioms institucijoms ar rinkos subjektams; arba

d) kreipdamasi į kompetentingas teismines institucijas.

2. Nepažeidžiant 6 straipsnio 7 dalies, šio straipsnio 1 dalyje minėti įgaliojimai vykdomi laikantis nacionalinių įstatymų ir apima teisę į bent jau šiuos dalykus:

a) turėti galimybę gauti bet kokios formos dokumentą ar jo kopiją;

b) pareikalauti informacijos iš bet kurio asmens, įskaitant tuos, kurie vienas po kito nuosekliai vykdo pavedimų perdavimą ar atitinkamas operacijas, taip pat iš jų vadovų ir, jei reikia, pasikviesti ir išklausyti bet kurį tokį asmenį;

c) vykdyti patikrinimus vietoje;

d) reikalauti įrašų apie esamų telefonų bei esamų duomenų srautus;

e) reikalauti baigti visus veiksmus, kurie prieštarauja nuostatoms, priimtoms įgyvendinant šią direktyvą;

▼B

f) sustabdyti prekybą atitinkamomis finansinėmis priemonėmis;

g) reikalauti turto užšaldymo ir (arba) arešto;

h) reikalauti laikinai uždrausti profesinę veiklą.

3. Šis straipsnis neturi pažeisti nacionalinės teisės nuostatų dėl profesinės paslapties.

13 straipsnis

Įsipareigojimas saugoti profesinę paslaptį taikomas visiems asmenims, kurie dirba ar anksčiau dirbo kompetentingoje institucijoje arba bet kurioje institucijoje ar rinkos subjekte, kuriam kompetentinga institucija perdavė savo įgaliojimus, įskaitant auditorius ir ekspertus, kuriems davė nurodymus kompetentinga institucija. Informacija, laikoma profesine paslaptimi, negali būti atskleista jokiam kitam asmeniui ar institucijai, išskyrus pagal teisės aktuose išdėstytas nuostatas.

14 straipsnis

1. Nepažeidžiant valstybės narės teisės taikyti baudžiamosios sankcijos, valstybės narės, atsižvelgdamos į savo nacionalinės teisės aktus, užtikrina, kad galima imtis atitinkamų administracinių priemonių arba taikyti administracines sankcijas atsakingiems asmenims, jeigu nesilaikoma šios direktyvos įgyvendinimo nuostatų. Valstybės narės užtikrina, kad tos priemonės būtų veiksmingos, adekvačios ir atgrasančios.

2. Laikydamasi 17 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos, Komisija informacijos reikmėms sudaro 1 dalyje minėtų administracinių priemonių ir sankcijų sąrašą.

3. Valstybės narės nustato sankcijas, kurias reikia taikyti už tai, kad nebendradarbiaujama 12 straipsnyje nurodytame tyrime.

4. Valstybės narės nustato, kad kompetentinga institucija gali atskleisti visuomenei informaciją apie kiekvieną priemonę ar sankciją, kuri bus taikoma už priimtų direktyvos įgyvendinimo nuostatų pažeidimą, jeigu toks atskleidimas nesukels rimto pavojaus finansų rinkoms arba pernelyg nepakenks dalyvaujančioms šalims.

15 straipsnis

Valstybės narės užtikrina galimybę paduoti apeliacinį skundą teismui dėl kompetentingos institucijos priimtų sprendimų.

16 straipsnis

1. Kompetentingos institucijos bendradarbiauja tarpusavyje, kai tai yra būtina atliekant jų pareigas, pasinaudodamos šia direktyva ar nacionalinės teisės aktais suteiktais savo įgaliojimais. Kompetentingos institucijos padeda kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms. Visų pirma jos keičiasi informacija ir bendradarbiauja tyrimo veikloje.

2. Kompetentingos institucijos paprašius pateikia visą informaciją, reikalingą 1 dalyje nurodytam tikslui. Jei reikia, gavusios tokį prašymą, kompetentingos institucijos nedelsiant imasi reikalingų priemonių prašomai informacijai surinkti. Jeigu prašymą gavusi kompetentinga institucija negali pateikti reikalingos informacijos nedelsiant, ji praneša prašymą pateikusiai kompetentingai institucijai apie tokio nepateikimo priežastis. Taip pateiktai informacijai taikomas įsipareigojimas saugoti profesinę paslaptį, kurį turi vykdyti tą informaciją gavusiose kompetentingose institucijose dirbantys ar anksčiau dirbę asmenys.

Kompetentingos institucijos gali atsisakyti suteikti informaciją pagal prašymą, jeigu:

▼B

— informacijos perdavimas gali neigiamai paveikti valstybės narės, į kurią buvo kreiptasi, suverenumą, saugumą ar viešąją tvarką,

— tų pačių veiksmų atžvilgiu ir prieš tuo pačius asmenis jau pradėtas teismo procesas valstybės narės, į kurią buvo kreiptasi, institucijose arba

— valstybėje narėje, į kurią buvo kreiptasi, jau yra paskelbtas galutinis sprendimas tokiems asmenims už tuos pačius veiksmus.

Bet kuriuo tokiu atveju apie tai jos atitinkamai praneša prašymą pateikusiai kompetentingai institucijai, suteikdamos kuo išsamesnę informaciją apie tą teismo procesą ar sprendimą.

Nepažeidžiant Sutarties 226 straipsnio, kompetentinga institucija, į kurios prašymą suteikti informaciją nebuvo atsakyta per pagrįstą laiką arba kurios prašymas suteikti informaciją yra atmestas, gali pranešti apie tokį nuostatų nesilaikymą Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitetui, kuriame įvyks svarstymas, skirtas priimti greitą ir veiksmingą sprendimą.

Nepažeidžiant įsipareigojimų, kurių teismo procese pagal baudžiamąją teisę turi laikytis kompetentingos institucijos, kurios gauna informaciją pagal 1 dalį, gali naudoti ją tik atlikdamos savo funkcijas, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, ir atsižvelgiant į administracinį ar teismo procesą, konkrečiai susijusį su tų funkcijų vykdymu. Tačiau jeigu informaciją pranešanti kompetentinga institucija sutinka, informaciją gaunanti institucija gali panaudoti ją kitiems tikslams ar perduoti ją kitų valstybių kompetentingoms institucijoms.

3. Jeigu kompetentinga institucija yra įsitikinusi, kad šios direktyvos nuostatoms prieštaraujantys veiksmai yra vykdomi ar buvo vykdomi kitos valstybės narės teritorijoje arba kad veiksmai daro įtaką finansinėms priemonėms, kuriomis prekiaujama kitoje valstybėje narėje esančioje reguliuojamoje rinkoje, ji kaip galima konkrečiau praneša apie tai kitos valstybės narės kompetentingai institucijai. Kitos valstybės narės kompetentinga institucija turi imtis atitinkamų veiksmų. Ji turi informuoti pranešančią kompetentingą instituciją apie rezultatus ir kiek įmanoma apie svarbius preliminarinius veiksmus. Ši dalis nepažeidžia informaciją perdavusios kompetentingos institucijos įgaliojimų. Įvairių valstybių narių kompetentingos institucijos, kurios turi įgaliojimus veikti pagal 10 straipsnio nuostatas, konsultuojasi viena su kita dėl siūlomo vėlesnio jų veiksmų rezultatų stebėjimo.

4. Vienos valstybės narės kompetentinga institucija gali prašyti, kad kitos valstybės narės kompetentinga institucija vykdytų tyrimą pastarosios teritorijoje.

Ji gali taip pat prašyti, kad jos darbuotojams būtų leista kartu su kitos valstybės narės kompetentingos institucijos darbuotojais dalyvauti tyrimo eigoje.

Tačiau viso tyrimo metu jį visokeriopai kontroliuoja valstybė narė, kurios teritorijoje tas tyrimas vykdomas.

Kompetentingos institucijos gali atsisakyti patenkinti prašymą dėl tyrimo, kaip numatyta pirmojoje pastraipoje, arba prašymą, kad su jų darbuotojais kartu dirbtų kitos valstybės narės kompetentingos institucijos darbuotojai, kaip numatyta antrojoje pastraipoje, jeigu toks tyrimas gali neigiamai paveikti valstybės narės, į kurią buvo kreiptasi, suverenitetą, saugumą ar viešąją tvarką arba jeigu tų pačių veiksmų atžvilgiu ir prieš tuo pačius asmenis jau pradėtas teismo procesas valstybės narės, į kurią buvo kreiptasi, institucijose arba valstybėje narėje, į kurią kreiptasi, jau yra paskelbtas galutinis sprendimas tokiems asmenims už tuos pačius veiksmus. Bet kuriuo tokiu atveju apie tai jos atitinkamai praneša prašymą pateikusiai kompetentingai institucijai, suteikdamos kuo išsamesnę informaciją apie tą teismo procesą ar sprendimą.

Nepažeidžiant Sutarties 226 straipsnio nuostatų, kompetentinga institucija, į kurios prašymą pradėti tyrimą arba į kurios prašymą leisti jos

▼B

pareigūnams dirbti kartu su kitos valstybės narės kompetentingos institucijos pareigūnais nebuvo atsakyta per pagrįstą laiką, arba kurios prašymas yra atmestas, gali pranešti apie tokį nuostatų nesilaikymą Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitetui, kuriame įvyks svarstymas, skirtas priimti greitą ir veiksmingą sprendimą.

▼M1

5. Pagal 17 straipsnio 2 dalyje nustatytą reguliavimo procedūrą Komisija priima šiame straipsnyje nurodytų informacijos apsikeitimo ir tarptautinių patikrinimų tvarkos įgyvendinimo priemones.

▼B

17 straipsnis

1. Komisijai padeda Europos vertybinių popierių komitetas, įsteigtas Sprendimu 2001/528/EB (toliau — Komitetas).

2. Kai teikiama nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas, jeigu pagal šią tvarką patvirtintos įgyvendinimo priemonės nepakeičia esminių šios direktyvos nuostatų.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

▼M1

2a. Jeigu daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

3. Iki 2010 m. gruodžio 31 d., o vėliau bent kas trejus metus Komisija persvarsto jai suteiktų įgyvendinimo įgaliojimų nuostatas ir pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šių įgaliojimų veikimo ataskaitą. Ataskaitoje visų pirma išnagrinėjama, ar Komisija turėtų siūlyti esamos direktyvos pakeitimus, kad būtų užtikrinta tinkama jai suteiktų įgyvendinimo įgaliojimų apimtis. Kartu su išvada, kurioje nurodoma, reikalingi pakeitimai ar ne, išsamiai nurodomos šią išvadą pagrindžiančios priežastys. Jei būtina, kartu su ataskaita pateikiamas teisės akto pasiūlymas dėl Komisijai įgyvendinimo įgaliojimus suteikiančių nuostatų keitimo.

▼B

18 straipsnis

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip 2004 m. spalio 12 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Valstybės narės nustato tokios nuorodos darymo tvarką.

19 straipsnis

11 straipsnis neturi iš anksto nulemti galimybės valstybei narei parengti atskirą teisinę ar administracinę tvarką Europos užjūrio teritorijoms, už kurių išorės santykius atsako ta valstybė narė.

20 straipsnis

Direktyva 89/592/EEB ir 2001 m. gegužės 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/34/EB dėl vertybinių popierių įtraukimo į biržos oficialųjį prekybos sąrašą ir dėl informacijos, kuri turi būti skelbiama apie tuos vertybinius popierius ([1]) 68 straipsnio 1 dalis bei 81

([1]) OL L 184, 2001 7 6, p. 1.

▼B

straipsnio 1 dalis panaikinamos, o toks panaikinimas įsigalioja šios direktyvos įsigaliojimo dieną.

21 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

22 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.